

A Debreceni Ítéltábla, mint másodfokú bíróság a Debrecenben, 2018. évi január hó 23. napján tartott nyilvános ülésen meghozta a következő

ítéletet:

A több ember sérelmére elkövetett emberölés büntettének kísérlete és más bűncselekmények miatt vádlott ellen indított büntető ügyben a Miskolci Törvényszék 2017. évi június hó 13. napján kihirdetett 15.B.11/2016/55. számú ítéletét megváltoztatja, az önbíráskodás büntettének kísérletét folytatólagosan elkövettként minősíti.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

A vádlott által az első fokú ítélet kihirdetésétől a mai napig előzetes letartóztatásban töltött időt is beszámítja a szabadságvesztés tartamába.

I n d o k o l á s

A Miskolci Törvényszék ítélete ellen a vádlott és a védője az élet elleni bűncselekmény kísérlete és a lőfegyverrel visszaélés büntette miatti bűnösség megállapítása miatt felmentés érdekében, egyebekben a büntetés enyhítése végett jelentettek be jogorvoslatot.

Az ügyész tudomásul vette az elsőfokú bíróság döntését.

A fellebbviteli főügyészség az átiratában aaptalannak tartotta a védelmi fellebbezéseket. Kifejtett álláspontja szerint a törvényszék által rögzített tényállás részben hiányos, illetve pontatlan, amelyek helyesbítése, kiegészítése az indokolással együtt szükséges. Az önbíráskodás büntette kísérletének folytatólagosan elkövettkénti minősítését, ennek az ítélet rendelkező részében történő feltüntetését, a bűnösségi körülmények helyesbítését, egyebekben az elsőfokú ítélet helybenhagyását indítványozta.

A másodfokú eljárásban vádlott nevében a védője a vádlotti védekezést megismételve, azt összefoglalva nyújtott be írásbeli nyilatkozatot az ítéltáblára. Továbbra is védence részbeni felmentését, a büntetés lényeges enyhítését kérte, rámutatva a törvényszék által értékelt bizonyítékok - álláspontja szerinti - ellentmondásosságára, kétségeket ébresztő voltára.

Az ítéltábla a védelmi jogorvoslattal megtámadott elsőfokú határozatot a büntetőeljárásról szóló törvény (a továbbiakban Be.) 348. §-ának (1) bekezdése alapján az azt megelőző bírósági eljárással együtt, nyilvános ülésen, teljes terjedelmében bírálta felül, figyelemmel a Be. 361. §-ának (1) bekezdésére. Ennek során megállapította, hogy a törvényszék a tényállást érintően a szükséges valamennyi bizonyítékot beszerezte, azokat mérlegelési körébe vonta. Meggyőző érvekkel alátámasztotta megindokolta, hogy a vádlott részbeni tagadó védekezését miért nem fogadta el, és ezzel szemben a tényállást miért elsősorban S1 és S2 sértettek lényegi elemeiben egybehangzó tanúvallomásaira alapította. Feltárta a bűncselekmények előzményét, kiváltó okait, majd az

elkövetés utáni történéseket is. Az eljárásban fel nem talált lőfegyver kapcsán részletes szakértői bizonyítást folytatott, tanúkihallgatásokat fogatosított. Mindezek ismeretében foglalt állást abban a kérdésben, hogy miért állapította meg azt, hogy a vádlott 2015. szeptember 1. napján a cselekmény elkövetésekor éles lőfegyvert és nem gázriasztó pisztolyt használt. Az elsőfokú bíróság az indokolási kötelezettségét is színvonalasan és a megfelelő mértékben teljesítette.

A bizonyítási eljárás során eljárási szabálysértés nem történt, e vonatkozásban a védelem sem támadta az elsőfokú ítéletet.

Az iratok tartalmára figyelemmel a Be. 352. §-a (1) bekezdésének a/ pontja alapján a tényállás kiegészítése, helyesbítése szükséges a következők szerint:

Az előéleti adatok 1. pontjában írt elítélésre a 2005. szeptember 5-én elkövetett, míg a 2. pontban rögzített elítélésre a 2009. július 14-én elkövetett bűncselekmények miatt került sor. A 2. pontban írt ítéletben a garázdaság büntette társtettesként elkövetett, míg a szabadságvesztés büntetés halmazati büntetesként került kiszabásra.

S1 sértett 2015. augusztus 22. napján megvalósult cselekmény következtében az arc, a nyak és a mellkas zúzódását szenvedte el, amely 8 napon belül gyógyuló sérüléseket eredményezett (nyomozati iratok 49. oldal, elsőfokú ítélet 20. oldal 4. bekezdés).

A vádlott a ... piacon a lőfegyverrel együtt 5 darab éles töltényt is vett.

S2 sértett a sérelmére elkövetett bűncselekmény idején 65 éves volt.

Amikor a vádlott S1 bal halántékához szorította a lőfegyvert, ennek elsütő billentyűjét kétszer is meghúzta, ám a fegyver nem sült el.

Az ítélet 8. oldal 2. bekezdés végéről mellőzendő „... melyek egyenként és összességükben is nyolc napon belül gyógyulónak minősülnek.”, mivel az orvosi dokumentum (nyomozati iratok 81. lapszám) ilyen megállapítást nem tartalmaz. A sérülés gyógytartama orvosszakértői kompetencia. Az eljárásban e körben szakértői nyilatkozat nem volt, ezért ilyen megállapítást az elsőfokú bíróság nem tehetett volna.

S2 sértett lakásából a nyomozó hatóság 3 darab éles lőszert foglalt le.

E kiegészítésekkel és helyesbítésekkel a tényállás megalapozott, összhangba került az iratokkal, a feltárt és elfogadott bizonyítékokkal és az indokolásban foglaltakkal, mely a Be. 352. §-ának (2) bekezdése értelmében a másodfokú eljárásban irányadó.

Az indokolás körében írtakat az ítélőtábla akként helyesbíti, hogy a 27. oldal utolsó bekezdésében az utolsó dátum napja 2015. augusztus 22., a 28. oldal 6. bekezdésében a megvásárolt éles lőszerek száma 5 darab.

A tényállás alapján a törvényszék okszerűen vont következtetést a vádlott bűnösségére, és a bűncselekmények jogi minősítése is helyes és törvényes. A 2015. augusztus 22. és augusztus 25. napjain megvalósult önbíráskodás büntetnének kísérlete azonban folytatólagosan elkövettként minősül, figyelemmel a Btk. 6. §-ának (2) bekezdésére. Az elsőfokú bíróság ennek feltüntetését a rendelkező részben elmulasztotta, és az indokolásban is csupán a kísérleti szakban maradás megállapításával összefüggésben foglalt állást.

A hivatkozott Btk. 6. §-ának (2) bekezdése szerint nem bűnhalmazat, hanem folytatólagosan elkövetett a bűncselekmény, ha az elkövető ugyanolyan bűncselekményt egységes elhatározással, azonos sértett sérelmére rövid időközönként többször követ el. Jelen esetben a vagyon elleni erőszakos bűncselekmény kísérleténél ezen ismérvek mindegyike megállapítható, ezért a Btk. 368. §-ának (1) bekezdésében írt bűncselekmény kísérlete folytatólagosan elkövetettnek minősül, amit az ítélet rendelkező részében fel kell tüntetni (61.BK vélemény II. pont).

A törvényszék a büntetés kiszabása körében jórészt feltárta a vádlott javára és terhére szóló bűnösségi körülményeket, de azokat részben helyesbíteni, részben korrigálni kell.

A pszichológus szakértő véleménye csupán azt tartalmazza, hogy a vádlott személyiség összetevői elősegíthették az erőszakos bűncselekmény elkövetését és nem elősegítették.

S1 sértett nem volt hozzátartozója a vádlottnak, ezért ez súlyosító körülményként nem értékelhető a terhére. Ugyanakkor a folytatólagos elkövetést a súlyosító körülmények között kell értékelni.

Az időmúlásnak és az előzetes fogvatartásban eltöltött időnek semmilyen enyhítő hatása nincs a jelen ügyben.

A 2015. augusztus 22. napjától a jogerős elbírálásig eltelt közel 2 és fél év nem tekinthető olyan időtartamnak, amely relevanciával bírna a büntetés kiszabásakor, figyelemmel a vádlott terhére megállapított részben kiemelkedő tárgyi súlyú bűncselekmények büntetési tételeire. Az ilyen jellegű bűncselekmények elkövetőinek számítaniuk kell arra, hogy velük szemben kényszerintézkedés alkalmazására fog sor kerülni, és a 2015. szeptember 1. napjától eltelt idő sem tekinthető olyan időtartamnak, amelynek büntetést enyhítő hatása volna. Mindezek miatt az ítélet tábla ezen körülményeket mellőzte az enyhítő körülmények sorából.

A Btk. 80. §-ának (2) bekezdése értelmében a határozott ideig tartó szabadságvesztés kiszabásakor a bíróság számára a büntetési tétel középértéke az irányadó. Az élet elleni bűncselekmény kísérlete esetében a büntetési tétel 10 évtől 20 évig terjedő, vagy életfogytig tartó szabadságvesztés, a löfegyverrel visszaélés büntette 2-től 8 évig terjedő, míg az önbíráskodás büntette 1-től 5 évig terjedő szabadságvesztéssel fenyegetett. Így jelen esetben az irányadó középérték 20 év [Btk. 80 § (2) és (3) bekezdései; 81. § (3) bekezdés].

A korábban testi sértésért és garázdaságért már büntetett előéletű vádlottal szemben lényegesen a középérték alatt kiszabott 15 év szabadságvesztés arányban van az elkövetett bűncselekmények tárgyi súlyával, a vádlott személyében rejlő társadalomra veszélyesség fokával és a megváltozott bűnösségi körülményekkel, ezért az ítélet tábla a büntetés enyhítésére nem látott törvényes lehetőséget. A bűncselekmények jellegére tekintettel a maximális tartamban meghatározott mellékbüntetés alkalmazása is helyes és törvényes. Az elsőfokú bíróság járulékos kérdésekben hozott döntése megalapozott, megfelel az anyagi és eljárási szabályoknak.

Az eddig írtakból következik, hogy a vádlott részfelmentését, ezzel együtt a büntetések lényeges enyhítését célzó vádlotti és védői fellebbezéseket az ítélet tábla nem tartotta alaposnak. Megalapozott tényállás esetén ugyanis a bizonyítékok eltérő értékelésére nincs törvényes lehetősége a másodfokú bíróságnak. A védő a perbeszédében a törvényszék által megvizsgált és értékelt bizonyítékokat vette számba, és értékelte másképpen, mint tette azt az elsőfokú bíróság.

Itt utal az ítélet tábla arra, hogy a törvényszék az ítéletében részletesen foglalkozott (25-26. oldal) azzal, hogy megtörtént-e a vádlott kezéről a lőpor maradványok letapogatása vagy sem, történt-e ilyen mintavétel a nyomozás során vagy sem. E körben hallgatta ki T1 és T2 tanúkat, figyelemmel a

nyomozati iratok 198. lapszáma alatti közokirat tartalmára, amelynek valóságtartalmát ezidáig nem volt ok megkérdőjelezni. Minderre a vádlott másodfokú eljárásban tett észrevétele miatt kellett külön kitérni.

A kifejtettekre figyelemmel az ítéletábra az elsőfokú bíróság ítéletét a Be. 372. §-ának (1) bekezdése alapján a rendelkező részben írtak szerint egy rendbeli cselekmény jogi minősítését érintően megváltoztatta, míg egyéb helyes és törvényes rendelkezéseit a Be. 371. §-ának (1) bekezdése értelmében helybenhagyta.

Az előzetes letartóztatás további beszámítása a Btk. 92. §-ának (1) és (2) bekezdésén alapul.

Debrecen, 2018. január 23.

Dr. Elek Margit sk. a tanács elnöke, Dr. Diószegi Attila sk. előadó bíró,
Dr. Szabó József sk. bíró

Záradék:

A Miskolci Törvényszék 15.B.11/2016/55. számú ítélete a másodfokú ítéletben írt változtatással jogerős és végrehajtható.

Debrecen, 2018. január 23.

Dr. Elek Margit sk.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:

Kiadó.